

การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด

นายอุกฤษฏ์ ศรีอำดี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-17-3692-4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I 22410115

THE DEFAULT PROCEEDINGS IN ARBITRATION

Mr. Ukrit Siamdee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws Program in Laws

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-17-3692-4

481900

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด

โดย

นายอุกฤษฏ์ ศรีอำดี

สาขาวิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิดิพันธุ์ เชื้อบุญชัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ไชยวัฒน์ บุญนาค)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ อัสวโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์วิชัย อริยะนันท์ทะ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อรพรรณ พันธุ์พัฒนา)

นายอุกฤษฏ์ ศรีอำดี : การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการโดยขาดนัด. (The Default Proceedings in Arbitration) อ. ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร, 262 หน้า. ISBN 974-17-3692-4.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นผลจากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้อำนาจของอนุญาโตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายเดียวเมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เข้าร่วมกระบวนการพิจารณาตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 โดยศึกษาถึงหลักเกณฑ์ในการใช้อำนาจดังกล่าว เพื่อมิให้อนุญาโตตุลาการดำเนินกระบวนการพิจารณาไม่ชอบเนื่องจากขัดต่อหลักความยุติธรรมในการดำเนินกระบวนการพิจารณา กล่าวคือ ต้องพิจารณาว่าคู่กรณีต้องได้รับการบอกกล่าวล่วงหน้าในการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรือการพิจารณาอนุญาโตตุลาการโดยชอบ และคู่กรณีไม่เข้าร่วมกระบวนการพิจารณาโดยปราศจากเหตุอันสมควร จากการศึกษาผู้เขียนเห็นว่า มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มิได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ในการใช้อำนาจของอนุญาโตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายเดียวเหมือนดังเช่นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยอนุญาโตตุลาการทางการค้าระหว่างประเทศของคณะกรรมการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ และกฎหมายอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ อาจทำให้อนุญาโตตุลาการใช้อำนาจดังกล่าวไปในทางที่ผิด ส่งผลให้คำชี้ขาดโดยขาดนัดนั้นถูกเพิกถอนหรือถูกปฏิเสธในการบังคับตามคำชี้ขาดในต่างประเทศ ฉะนั้นควรแก้ไขเพิ่มเติมถึงหลักเกณฑ์ดังกล่าวอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ยังมุ่งศึกษาถึงปัญหาที่มักเกิดขึ้นในวิธีพิจารณาอนุญาโตตุลาการโดยขาดนัด คือ พฤติการณ์ของคู่กรณีที่จะถือว่าจงใจปฏิเสธเข้าร่วมกระบวนการพิจารณา และบทบาทและแนวทางของอนุญาโตตุลาการในการตัดสินข้อพิพาทโดยพิจารณาจากพยานหลักฐานของคู่กรณีฝ่ายที่เข้าร่วมกระบวนการพิจารณาเพียงฝ่ายเดียว เพื่อให้อนุญาโตตุลาการใช้อำนาจในการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายเดียวได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง และเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับตามคำชี้ขาดโดยขาดนัด

รวมถึงศึกษาบรรทัดฐานของศาลในประเทศต่างๆที่ยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศโดยขาดนัดภายใต้อนุสัญญานิวยอร์ก ค.ศ. 1958 เพื่อศาลในประเทศไทยยึดเป็นแนวบรรทัดฐานในการบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญาดังกล่าวที่ต้องการให้ประเทศต่างๆยึดถือหลักเกณฑ์ในการบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศไปในแนวทางเดียวกัน

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต.....

ปีการศึกษา.....2548..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4686364334 : MAJOR LAWS

KEY WORD: ARBITRATION / ARBITRATION ACT B.E. 2545 / DEFAULT PROCEEDINGS / ARBITRATION PROCEEDINGS

UKRIT SRIAMDEE : THE DEFAULT PROCEEDINGS IN ARBITRATION . THESIS

ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR PHIJAISAKDI HORAYANGURA, 262 pp. ISBN 974-17-3692-4.

This thesis is a result from the study on the power of arbitrator in default proceedings when one of the parties does not participate in arbitration proceedings pursuant to article 31 of the Arbitration Act B.E. 2545. The author considers principles regarding to the exercise of such power in order to prevent arbitrator from carrying out proceedings in improper manner resulting in injustice in arbitration proceedings i.e. such a party should be informed in advance and in due course regarding the appointment of arbitrator and arbitration proceedings but does not participate in arbitration proceedings without any reasonable cause. The author finds that, unlike the UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration (1985) and law of arbitration in some other countries, article 31 of the Arbitration Act B.E. 2545 does not provide any criterion for arbitrator to call for a default proceedings which may lead to an undue exercise of power by arbitrator and the arbitral award by default may eventually be set aside or refused in enforcement, therefore, a criterion to call for a default proceedings should be provided in clarity.

Moreover, this thesis focuses on problems which always arise from default proceedings in arbitration, i.e. conduct of a party which is deemed a deliberate denial to participate in arbitration proceedings as well as roles and approaches to be taken by the tribunal in a default proceeding whereby the participating party is presenting its evidence. This is to ensure that the tribunal may exercise properly and righteously the power to call for a default proceedings and to increase efficacy of arbitral award enforcement.

The author also studies precedents of courts in other countries, which recognize and enforce foreign arbitral award by default under the New York Convention 1958, to allow courts in Thailand to refer to those standards and enforce arbitral award in a unified manner which is the purpose of the 1958 New York Convention.

Field of study.....Law.....
Academic year.....2005.....

Student's signature.....
Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาของท่านรองศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร ซึ่งกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ให้คำแนะนำและดูแลเอาใจใส่ และเสียสละเวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ไชยวัฒน์ บุณนาค, ท่านศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ อัครโรจน์, ท่านอาจารย์วิชัย อริยะนันทกะ และท่านรองศาสตราจารย์ อรรถรณ พันธ์พัฒนา ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าเป็นกรรมกรสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำและเสนอข้อคิดเห็นในหลายประเด็นเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณภัทรา ภาคย์ประเสริฐ ที่ช่วยแก้ไขวิทยานิพนธ์ และช่วยหาข้อมูลให้กับผู้เขียน รวมถึงเป็นกำลังใจให้แก่ผู้เขียนเสมอมา

ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณจิตรกรรณ์ มีสายญาติ คุณทรงพล อวนกลืน เจ้าหน้าที่สำนักงานอนุญาตตุลาการ และคุณอรกานต์ แสงมณี นิติกรสำนักเลขาธิการวุฒิสภาที่เอื้อเพื่อข้อมูลต่างๆที่สำคัญในการเขียนวิทยานิพนธ์ รวมทั้งพี่ๆเจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการอำนวยความสะดวกในการใช้ห้องสมุดเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณผู้ที่มีความสำคัญต่อผู้เขียนเป็นอย่างยิ่ง คือ บิดา มารดา คุณตา คุณยาย คุณน้า และพี่ของผู้เขียน รวมทั้งขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ ที่ให้การสนับสนุนแก่ผู้เขียนตลอดมาในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช-ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย.....	7
1.3 สมมติฐานของการศึกษาวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	8
1.5 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย.....	8
บทที่ 2 แนวคิดพื้นฐานและปัญหาของการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดย	
 ขาดนัด.....	10
2.1 หลักการพื้นฐานของวิธีพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	10
2.1.1 หลักความอิสระในการกำหนดวิธีพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	10
2.1.1.1 ความอิสระของคู่กรณีในการกำหนดวิธีพิจารณา	
อนุญาตตุลาการ.....	12
2.1.1.2 ความอิสระของอนุญาตตุลาการในการกำหนดวิธีพิจารณา	
อนุญาตตุลาการ.....	16
2.1.2 หลักความยุติธรรมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ....	19
2.1.2.1 ความหมายของหลักความยุติธรรมในการดำเนินกระบวนการ	
พิจารณา.....	19
2.1.2.2 หลักการพื้นฐานของหลักความยุติธรรมในการดำเนินกระบวนการ	
พิจารณา.....	23
1) สิทธิของคู่กรณีที่ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม	
และไม่ลำเอียง.....	27

2) สิทธิของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายที่ได้รับโอกาสในการนำเสนอคดีของตนอย่างเท่าเทียมกัน.....	30
3) สิทธิของคู่กรณีในการโต้แย้งพยานหลักฐาน.....	34
2.2 แนวคิดพื้นฐานและความสำคัญของการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด.....	36
2.2.1 แนวคิดพื้นฐานในการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด.....	36
2.2.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักยุติธรรมในการดำเนินกระบวนการพิจารณากับอำนาจของอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยขาดนัด.....	38
2.2.1.2 แนวคิดเชิงเปรียบเทียบระหว่างอำนาจของศาลและอำนาจของอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายเดียว...41	41
2.2.2 ความสำคัญของอำนาจอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายเดียว.....	44
2.3 ปัญหาในวิธีพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด.....	46
2.3.1 พฤติการณ์ของคู่กรณีถือว่าจงใจปฏิเสธเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	47
2.3.1.1 คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจงใจปฏิเสธเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาเนื่องจากคณะอนุญาตตุลาการไม่มีเขตอำนาจในการวินิจฉัยคดี.....	48
2.3.1.2 คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งปฏิเสธที่จะตอบกลับการติดต่อของอนุญาตตุลาการหรือปฏิเสธที่ปฏิบัติตามคำสั่งกระบวนการพิจารณาเช่นการยื่นคำคู่ความหรือการยื่นพยานหลักฐาน.....	53
2.3.1.3 คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีการบอกกล่าวว่าตนไม่เต็มใจเข้าร่วมกระบวนการพิจารณา แต่สร้างความล่าช้า โดยไม่มีเหตุอันสมควรถือว่าคู่กรณีดังกล่าวละทิ้งสิทธิในการนำเสนอคดีของตน.....	55

2.3.1.4	คูกรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสร้างความยุ่งเหยิงให้กระบวนการพิจารณา อนุญาตตุลาการเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถดำเนิน กระบวนการพิจารณาได้อย่างเรียบร้อย.....	60
2.3.2	แนวทางและบทบาทของการใช้อำนาจอนุญาตตุลาการในการดำเนิน กระบวนการพิจารณาโดยขาดนัด.....	61
2.3.2.1	แนวทางของอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ฝ่ายเดียว.....	61
2.3.2.2	บทบาทของอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ฝ่ายเดียว.....	66
บทที่ 3	การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการและการบังคับคำชี้ขาดโดย	
	ขาดนัด.....	71
1.	การขาดนัดก่อนเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	71
1.1	การขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ.....	71
1.1.1	กระบวนการพิจารณาการแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ	73
1.1.1.1	การแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ 1 คน.....	73
1.1.1.2	การแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ 3 คน.....	77
1.2	หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาการขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ.....	80
1.2.1	การได้รับแจ้งให้มีการแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ.....	81
1.2.2	คูกรณีไม่ได้แต่งตั้งอนุญาตตุลาการภายในกำหนดเวลา.....	83
1.3	มาตรการเยียวยาแก้ไขในการขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการภายใต้กฎหมายต้นแบบ กฎหมายภายในและข้อบังคับของสถาบันอนุญาตตุลาการ.....	85
1.3.1	การขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ ภายใต้กฎหมายต้นแบบ.....	85
1.3.2	การขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการภายใต้กฎหมายภายใน.....	88
1.3.3	การขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการตามข้อบังคับของ สถาบันอนุญาตตุลาการ.....	92
1.4	ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาแก้ไขในการขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการของ ศาลที่วินิจฉัยความสมบูรณ์ของข้อสัญญาอนุญาตตุลาการ.....	95

2.การขาดนัดในระหว่างกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	98
2.1อำนาจของอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาเพียงฝ่ายเดียว.....	99
2.1.1อำนาจที่มาจากข้อตกลง.....	99
2.1.2อำนาจที่มาจากกฎหมายที่ปรับใช้แก่กรณี.....	100
2.2แนวคิดและหลักเกณฑ์พื้นฐานในการพิจารณาการใช้อำนาจของอนุญาตตุลาการ ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยฝ่ายเดียวภายใต้กฎหมายต้นแบบ.....	103
2.2.1คู่กรณีได้รับแจ้งวันนัดโดยชอบและการกำหนดเวลาในการเตรียมคดีอย่าง เหมาะสมตามพฤติการณ์แห่งคดี.....	105
2.2.2คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขาดนัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร.....	106
2.2.3หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาการใช้อำนาจของอนุญาตตุลาการดำเนิน กระบวนการพิจารณาโดยฝ่ายเดียวภายใต้กฎหมายภายใน.....	108
2.3การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัดภายใต้กฎหมายต้นแบบ, กฎหมายภายใน และข้อบังคับของสถาบันอนุญาตตุลาการ.....	113
2.3.1 การขาดนัดยื่นข้อเรียกร้อง.....	114
2.3.1.1การขาดนัดยื่นเรียกร้องภายใต้กฎหมายต้นแบบ.....	114
2.3.1.2การขาดนัดยื่นเรียกร้องภายใต้กฎหมายภายใน.....	116
2.3.1.3การขาดนัดยื่นเรียกร้องตามข้อบังคับของสถาบัน อนุญาตตุลาการ.....	121
2.3.1.4ข้อสังเกตเกี่ยวกับผลของคำสั่งยุติกระบวนการพิจารณาของ อนุญาตตุลาการในกรณีคู่กรณีฝ่ายที่เรียกร้องขาดนัดยื่นข้อ เรียกร้อง.....	124
2.3.2 การขาดนัดยื่นคำคัดค้าน.....	126
2.3.2.1การขาดนัดยื่นคำคัดค้านภายใต้ กฎหมายต้นแบบ.....	126
2.3.2.2 การขาดนัดยื่นคำคัดค้านภายใต้ กฎหมายภายใน.....	128
2.3.2.3การขาดนัดยื่นคำคัดค้านตามข้อบังคับ การอนุญาตตุลาการ.....	130
2.3.3 การขาดนัดเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	133
2.3.3.1การขาดนัดเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ	

ภายใต้กฎหมายต้นแบบ.....	133
2.3.3.2 การขาดนัดเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ	
ภายใต้กฎหมายภายใน.....	133
2.3.3.3 การขาดนัดเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ	
ตามข้อบังคับของสถาบันอนุญาตตุลาการ.....	137
2.3.4 การขาดนัดยื่นพยานหลักฐาน.....	139
2.3.4.1 การขาดนัดยื่นพยานหลักฐานภายใต้กฎหมายต้นแบบ.....	139
2.3.4.2 การขาดนัดยื่นพยานหลักฐานภายใต้กฎหมายภายใน.....	141
2.3.4.3 การขาดนัดยื่นพยานหลักฐานตามข้อบังคับการ	
อนุญาตตุลาการ.....	144
2.3.4.4 ข้อสังเกตเกี่ยวกับอำนาจของอนุญาตตุลาการ	
ในการใช้ดุลพินิจรับฟังพยานหลักฐานภายหลังจากการขาดนัด	
ยื่นพยานหลักฐาน.....	146
3. การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการทางการลงทุนโดยขาดนัด ภายใต้อนุสัญญาว่า	
ด้วยการระงับข้อพิพาททางการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น และข้อบังคับของศูนย์การ	
ระงับข้อพิพาททางการลงทุนระหว่างประเทศ.....	150
3.1 การขาดนัดก่อนดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	152
3.1.1 การขาดนัดแต่งตั้งอนุญาตตุลาการ.....	152
3.2 การขาดนัดในระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ.....	154
3.2.1 การใช้อำนาจของอนุญาตตุลาการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายเดียวเมื่อ	
คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เข้าร่วมกระบวนการ.....	154
3.2.1.1 ข้อสังเกตอำนาจของอนุญาตตุลาการ	
ในการวินิจฉัยเขตอำนาจของตนในกระบวนการพิจารณาการ	
อนุญาตตุลาการโดยขาดนัดทางการลงทุน.....	156
3.2.2 การขาดนัดยื่นข้อเรียกร้อง.....	161
3.2.3 การขาดนัดยื่นคำคัดค้าน.....	162
3.2.4 การขาดนัดเข้าร่วมกระบวนการพิจารณา.....	163
3.2.5 การขาดนัดยื่นพยานหลักฐาน.....	164

4.การบังคับคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการโดยชาदनัด.....	166
4.1 ความหมายของคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการโดยชาदनัด.....	166
4.2 ประเภทของคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการโดยชาदनัด.....	168
4.2.1 คำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการที่เกิดจากการชาदनัด แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ.....	169
4.2.2 คำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการที่เกิดจากวิธีพิจารณาโดยชาदनัด.....	170
4.3การบังคับคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการโดยชาदनัดภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับ นับถือและการบังคับคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ค.ศ. 1958.....	170
4.3.1เหตุแห่งการปฏิเสธคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการโดยชาदनัด ของคู่กรณีฝ่ายถูกเรียกร้อง.....	171
4.3.1.1 การขัดต่อหลักความยุติธรรม ในการดำเนินกระบวนการพิจารณา.....	171
1) การบอกกล่าวโดยชอบ.....	175
2) คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่สามารถเสนอคดีของตน.....	176
4.3.1.2 ความผิดปกติในการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ.....	179
4.3.2 เหตุแห่งการปฏิเสธคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการโดยชาदनัดของศาล.....	182
4.3.2.1 หลักความสงบเรียบร้อย.....	182

บทที่ 4 การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการโดยชาदनัดภายใต้

กฎหมายไทย.....188

4.1การดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยชาदनัดภายใต้กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของ
ประเทศไทย.....188

4.1.1การดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยชาदनัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง.....189

4.1.1.1 กรณีจำเลยชาदनัดยื่นคำให้การ.....190

4.1.1.2กรณีคู่ความชาदनัดพิจารณา.....196

4.1.2การดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยชาदनัดตามข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทาง
ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540.....198

4.2 การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด	
ภายใต้พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการของประเทศไทย.....	200
4.2.1 ปัญหาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัดตาม	
พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2530.....	200
4.2.2 การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัดตาม	
พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2545.....	202
42.2.1 การขาดนัดก่อนการดำเนินกระบวนการพิจารณา	
อนุญาตตุลาการ.....	203
4.2.2.2 การขาดนัดในระหว่างกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการ...208	
4.2.3 ข้อพิจารณาบางประการในเรื่องบทบาทและอำนาจของอนุญาตตุลาการใน	
การดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายเดียวตามพระราชบัญญัติ	
อนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2545.....	213
4.2.3.1 บทบาทของอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่าย	
เดียวตามพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2545.....	213
4.2.3.2 อำนาจของอนุญาตตุลาการในการดำเนินกระบวนการพิจารณา	
ฝ่ายเดียวตามพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2545....	216
4.3 การดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาตตุลาการโดยขาดนัดตามข้อบังคับของสถาบัน	
อนุญาตตุลาการในประเทศไทย.....	219
4.3.1 ข้อบังคับการอนุญาตตุลาการของสถาบันอนุญาตตุลาการ สำนักกระจับข้อ	
พิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม.....	219
4.3.2 ข้อบังคับการอนุญาตตุลาการของหอการค้าไทย.....	221
4.4 การบังคับคำชี้ขาดอนุญาตตุลาการโดยขาดนัดในประเทศไทย.....	222
4.4.1 เหตุแห่งการปฏิเสธการบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด	
ของผู้คัดค้านต้องกล่าวอ้างและพิสูจน์.....	224
4.4.2 เหตุแห่งการปฏิเสธการบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาตตุลาการโดยขาดนัด	
ของศาล.....	231
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	234

รายการอ้างอิง.....	249
ภาคผนวก.....	257
- ตารางเปรียบเทียบข้อบังคับการอนุญาโตตุลาการของสถาบันอนุญาโตตุลาการต่างๆในเรื่องการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการโดยขาดนัด (H. Smit and V. Pechata. Chart Comparative International Commercial Arbitration Rules (U.S.A. : Sweet&Mexwell,1998)	
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	262